

24/12/2020

Μητρ. Κορέας: “Ας ταπεινωθούμε ειλικρινά ενώπιόν Του”

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

**ΔΙΑΒΑΣΤΕ το Χριστουγεννιάτικο Μήνυμα του Μητροπολίτου
Κορέας κ. Αμβροσίου**

Λίαν προσφιλείς άδελφοί καί άδελφές μου έν Κυρίω,

Ή χάρη καί τὸ άπειρο έλεος τοῦ Θεοῦ μᾶς άξιώνει καί φέτος νά γιορτάζουμε τήν

κάθοδο τοῦ Θεοῦ στήν γῆ, κατὰ τὴν ὁποία «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν». (Ἰω. 1:14)

Ἡ ἀνθρώπινη ὑπερηφάνεια, ποὺ ἔφερε τὴν ἀνθρωπότητα στὴν ἀπόγνωση, ἀνάγκασε τὸν Μεσσία νὰ ἔρθει στὸν κόσμον μὲ τρόπους ἄκρας ταπείνωσης. Τὸ σπῆλαιον, τὴν φάτνη τῶν ἀλόγων, τὴν φτώχεια, τὴν προσφυγιά, τὰ πάθη, τὸν ἐξευτελισμὸ τῆς σταύρωσης, ὅλα τὰ ὑπέμεινε ὁ Θεάνθρωπος γιὰ νὰ βοηθήσει τὸν τραυματισμένο ἀπὸ τὴν πτώση τοῦ ἄνθρωπο νὰ κατανοήσῃ ὅτι μόνον μὲ τὴν ὑποποιοὺ ταπείνωση θὰ ἀνορθωθεῖ καὶ θὰ σωθεῖ. «Καταδέχτηκε ὁ Χριστὸς μιὰ φορὰ νὰ γίνῃ ἀνθρώπος, χρησιμοποιώντας ὅλα τὰ εὐτελεῖ στοιχεῖα. Κι αὐτὸ γιὰ νὰ πατήσῃ τὴν ἀνθρώπινη ὑπερηφάνεια». (Ἰω. Χρυσόστομος, ΕΠΕ 6, 16)

Γι' αὐτὸν τὸν λόγο ὁ Χριστὸς μόνον στὸν ταπεινὸ ἄνθρωπο ἔρχεται καὶ «σκηνώνει». Μόνον «οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι» κερδίζουν τὰ δῶρα τῆς Ἀγάπης Του. «Ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει Θεοῦ» (Ἐφ. 2:4) μᾶς πλουτίζει ὅχι μὲ τὰ πλούτη Του, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀνερμήνευτη «κένωσή» Του, μὲ τὴν ἀκατανόητη πτωχεία Του. Τὸν «ὀρθόδοξον πλουτισμὸν τῆς θεολογίας» τὸν χαρίζει ὅχι στοὺς κατὰ κόσμον πλούσιους, ἰσχυροὺς καὶ σοφοὺς, ἀλλὰ στοὺς «ἁλιεῖς τῷ Πνεύματι», στοὺς ταπεινοὺς καὶ καθαροὺς τῇ καρδίᾳ. Γι' αὐτὸ τὸ ἀκατάληπτο μυστήριον ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος λέει τὰ ἑξῆς πολὺ χαρακτηριστικά: «Ὁ Χριστὸς ἄδειασε τὴν δόξα Του, γιὰ νὰ πλουτήσετε σεῖς ὅχι μὲ τὸν πλοῦτον Του, ἀλλὰ μὲ τὴν φτώχειά Του. Ἄν δὲν πιστεύεις, ὅτι ἡ πτωχεία εἶναι αἰτία πλουτισμοῦ, σκέψου τὸν Κύριον, καὶ καθόλου δὲν θ' ἀμφιβάλλεις. Διότι, ἂν ἕκεῖνος δὲν γινόταν φτωχός, δὲν θὰ γινόσουν ἐσὺ πλούσιος. Αὐτὸ εἶναι τὸ καταπληκτικόν, ὅτι ἡ πτωχεία θησαύρισε πλοῦτον». (Ἰω. Χρυσόστομος, ΕΠΕ 19:454)

«Τί σοι προσενέγκωμεν, Χριστέ, ὅτι ὥφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς»; Δὲν ἔχουμε νὰ σοῦ προσφέρουμε, Κύριε, τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὰ ψίχουλα τῆς ἀδυναμίας μας. «Υἱέ μου δός μοι σὴν καρδίαν» (Παρ. 26:23) μᾶς ζητᾷς ὡς φιλόστοργος Πατέρας. Δὲν ζητᾷς κάτι ἐξωτερικόν, π.χ. τὰ χρήματά μας, τὰ πτυχία μας, τὰ πράγματά μας, ἀλλὰ τὸ «εἶναι» μας. Ζητᾷς τὸ κέντρο τῆς ψυχοσωματικῆς μας ὑπαρξης, τὴν καρδιά μας, μὲ τὰ πάθη καὶ τὶς ἀδυναμίες της, γιὰ νὰ τὴν καθαρῶς καὶ νὰ τὴν ἐξαγιάσεις. Κι ἐμεῖς, ἀλλοίμονο, πολλὰς φορές δὲν ἀνταποκρινόμαστε στὸ σωτήριο κάλεσμα τῆς ἀφατης φιλάνθρωπίας Σου!

Κύριε, στέκεσαι ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς καρδιᾶς μου καὶ κρούεις σὰν ζητιάνος. Ἐὰν Σοῦ ἀνοίξω θὰ εἰσέλθεις, ὅπως ὑποσχέθηκες, καὶ θὰ συνδειπνήσεις μαζί μου. Ξέρω πολὺ καλὰ ὅτι δὲν θὰ ἔχεις ἀπαιτήσεις. Θὰ δειπνήσεις μὲ ὅ,τι Σοῦ προσφέρω, ἀρκεῖ νὰ εἶναι βγαλμένο ἀπὸ τὸ ἀπόσταγμα τῆς «συντετριμμένης καὶ τεταπεινωμένης καρδίας μου». Καὶ θὰ μείνεις μέσα μου γιὰ πάντα, ἀρκεῖ νὰ Σοῦ τὸ ζητήσω μὲ ὅλη τὴ θέρμη τῆς καρδιᾶς μου: Κύριε, μείνε μαζί μου.

Ἀγαπητοί μου, τὰ φετεινὰ Χριστούγεννα ποὺ τὰ περνοῦμε ἐν μέσῳ τῆς πανδημίας COVID-19 ἃς ἀναλογιστοῦμε πόσες φορές πέρασε ἡ γιορτὴ τῶν Χριστουγέννων, ἀλλὰ δὲν ζήσαμε μὲ βαθειὰ ἐπίγνωση τὸ γεγονός τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ «ἵνα σῶσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον ὡς φιλόανθρωπος». Πόσες φορές δὲν καταβάλαμε τὴν ἀπαιτούμενη προσπάθεια γιὰ νὰ προφυλαχτοῦμε καὶ νὰ καταπολεμήσουμε τὸν φοβερὸ ἰὸ τῆς ἁμαρτίας! Πόσες φορές προσήλθαμε στὸ μυστήριον τῆς θείας εὐχαριστίας δίχως μετάνοια καὶ συντριβή! Πόσες φορές ἀφήσαμε τὸν ἐγωισμό νὰ καταστρέφει τὴν ἀγάπη μας πρὸς τὸν Θεὸ καὶ πρὸς τὸν πλησίον μας!

Ἄς ταπεινωθοῦμε, λοιπόν, εἰλικρινὰ ἐνώπιόν Του καὶ μὲ μετάνοια ἃς Τοῦ ζητήσουμε νὰ ἔρθει νὰ γεννηθεῖ καὶ νὰ κατοικήσει μέσα μας.

Εὐχόμενος σὲ ὅλους σας, καὶ ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πισιδίας Σωτηρίου, τῶν Κληρικῶν, τῶν Πιστῶν, τῶν Νεοφωτίστων, τῶν Κατηχουμένων καὶ τῶν Συνεργῶν μας ἐν Κυρίῳ, νὰ ἔχετε ὑγεία, νὰ σᾶς προστατεύει τὸ θεῖο Βρέφος ἀπὸ τὸν COVID-19 καὶ νὰ γιορτάσετε μὲ τοὺς οἰκείους σας εὐλογημένα Χριστούγεννα, διατελῶ,

μετὰ πλείστης ἀγάπης καὶ τιμῆς ἐν Χριστῷ γεννηθέντι,

+ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος